

855/2012

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2012

Valtioneuvoston asetus vaarallisten kemikaalien käsittelyn ja varastoinnin valvonnasta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain (390/2005) nojalla:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetussa laissa (390/2005), jäljempänä *kemikaaliturvallisuuslaki*, tarkoitetuista vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä, varastoinnista ja säilytyksestä.

2 §

Soveltamisalan rajauksia

Tätä asetusta ei sovelleta maakaasun varastointiin tai tekniseen käyttöön eikä maakaasun siirtoon, jakeluun tai käyttöön tarkoitettuihin putkistoihin ja laitteisiin.

Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin maakaasun käyttöön raaka-aineena kemiallisessa prosessissa sekä sen käyttöön tuki- ja lisäpolttoaineena muiden vastaavien kaasumaisten hiilivetyjen kanssa sekä niihin liittyvään varastointiin. Tätä asetusta sovelletaan myös biokaasun valmistukseen ja siihen välittömästi liittyvään tekniseen käyttöön ja varastointiin.

Tätä asetusta ei sovelleta räjähdeasetuksessa (473/1993) tarkoitettujen räjähteiden valmistukseen, käyttöön, luovuttamiseen, kauppaan, varastointiin, käsittelyyn satamassa, maahantuontiin eikä hävittämiseen. Emulsioräjähdyksineen raaka-aineen työmaalla tapahtuvaan tilapäiseen varastointiin sovelletaan vain räjähdeasetuksen tilapäisen varastoinnin valvontamenettelyjä.

3 §

Määritelmiä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *jakeluasemalla* paikkaa, jolta luovutetaan palavaa nestettä pääasiassa moottoriajoneuvon tai moottoriveneen polttonestesäiliöön;
- 2) *tarkastuslaitoksella* Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymää tarkastuslaitosta;
- 3) *nestekaasulaitoksella* tuotantolaitosta, jossa ei käsitellä tai varastoida nestekaasun lisäksi muita vaarallisia kemikaaleja tai muiden kemikaalien määrä on niin pieni, ettei sen käsittelystä ja varastoinnista tarvitse tehdä kemikaaliturvallisuuslain 24 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta.

2 luku

Kemikaalien laajamittainen ja vähäinen teollinen käsittely ja varastointi sekä niihin liittyvät velvollisuudet

4 §

Laajamittainen teollinen käsittely ja varastointi

Kemikaalien teollinen käsittely ja varastointi on laajamittaista, jos:

- 1) tuotantolaitoksessa on yhtä vaarallista kemikaalia vähintään liitteen I osan 1 taulukon sarakkeessa 2 ilmaistu vähimmäismäärä tai keskenään samaan luokkaan kuuluvia kemikaaleja vähintään liitteen I osan 2 taulukon sarakkeessa 2 ilmaistu vähimmäismäärä;
- 2) tuotantolaitoksen terveydelle vaarallisten kemikaalien 2 momentissa tarkoitettu suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1;
- 3) tuotantolaitoksen ympäristölle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1; tai
- 4) tuotantolaitoksen palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1.

Suhdelukujen summa s määritetään seuraavasti:

$$s = q_1/Q_1 + q_2/Q_2 \dots q_n/Q_n, \text{ jossa}$$

q tarkoittaa laitoksessa olevan 1 momentin 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettua vaarallisen kemikaalin määrää ja Q vastaavaa liitteen I osan 1 tai 2 taulukon sarakkeessa 2 ilmaistua vähimmäismäärää.

5 §

Vähäinen teollinen käsittely ja varastointi

Muu kemikaalien teollinen käsittely ja varastointi kuin 4 §:ssä määritelty on vähäistä.

Vähäinen teollinen käsittely ja varastointi on ilmoituksenvaraista, jos:

- 1) tuotantolaitoksessa on yhtä vaarallista kemikaalia vähintään liitteen I osan 1 taulukon sarakkeessa 1 ilmaistu vähimmäismäärä tai keskenään samaan luokkaan kuuluvia kemikaaleja vähintään liitteen I osan 2 taulukon sarakkeessa 1 ilmaistu vähimmäismäärä;
- 2) tuotantolaitoksen terveydelle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1;
- 3) tuotantolaitoksen ympäristölle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1; tai
- 4) tuotantolaitoksen palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1.

Suhdelukujen summa määritetään 4 §:n 2 momentin mukaisesti siten, että Q tarkoittaa vastaavaa liitteen I osan 1 tai 2 sarakkeessa 1 ilmaistua vähimmäismäärää.

Jakeluaseman harjoittamaa kemikaalien varastointia on pidettävä vähäisenä.

Vähittäismyymälän tai useamman vähittäismyymälän muodostaman kauppakeskuksen harjoittamaa kemikaalien varastointia on pidettävä vähäisenä.

6 §

Velvollisuus laatia toimintaperiaateasiakirja

Toiminnanharjoittajan tulee laatia asiakirja, jossa selostetaan toimintaperiaatteet suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi (*toimintaperiaateasiakirja*), jos:

- 1) tuotantolaitoksessa on yhtä vaarallista kemikaalia vähintään liitteen I osan 1 taulukon sarakkeessa 3 ilmaistu vähimmäismäärä tai keskenään samaan luokkaan kuuluvia kemikaaleja vähintään liitteen I osan 2 taulukon sarakkeessa 3 ilmaistu vähimmäismäärä;
- 2) tuotantolaitoksen terveydelle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1;
- 3) tuotantolaitoksen ympäristölle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1; tai
- 4) tuotantolaitoksen palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1.

Suhdelukujen summa määritetään 4 §:n 2 momentin mukaisesti siten, että Q tarkoittaa vastaavaa liitteen I osan 1 tai 2 taulukon sarakkeessa 3 ilmaistua vähimmäismäärää.

Jäljempänä 7 §:ssä tarkoitetuissa tuotantolaitoksissa toimintaperiaateasiakirja sisältyy turvallisuusselvitykseen.

7 §

Velvollisuus laatia turvallisuusselvitys

Toiminnanharjoittajan tulee laatia turvallisuusselvitys, jos:

- 1) tuotantolaitoksessa on yhtä vaarallista kemikaalia vähintään liitteen I osan 1 taulukon sarakkeessa 4 ilmaistu vähimmäismäärä tai keskenään samaan luokkaan kuuluvia kemikaaleja vähintään liitteen I osan 2 taulukon sarakkeessa 4 ilmaistu vähimmäismäärä;
- 2) tuotantolaitoksen terveydelle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1;
- 3) tuotantolaitoksen ympäristölle vaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1; tai
- 4) tuotantolaitoksen palo- ja räjähdysvaarallisten kemikaalien suhdelukujen summa on yhtä suuri tai suurempi kuin 1.

Suhdelukujen summa määritetään 4 §:n 2 momentin mukaisesti siten, että Q tarkoittaa vastaavaa liitteen I osan 1 tai 2 taulukon sarakkeessa 4 ilmaistua vähimmäismäärää.

3 luku

Laajamittainen teollinen käsittely ja varastointi

Lupamenettely

8 §

Teollista käsittelyä ja varastointia koskeva lupahakemus

Lupaa kemikaalien laajamittaiseen teolliseen käsittelyyn ja varastointiin haetaan kirjallisesti Turvallisuus- ja kemikaalivirastolta. Lupaa on haettava ennen yksityiskohtaisten toteutusratkaisujen tekemistä hyvissä ajoin ennen tuotantolaitoksen rakennustöiden aloittamista.

Hakemuksessa on selvitettävä yleistiedot toiminnanharjoittajasta ja harjoitettavasta toiminnasta, vaarojen

ja riskien tunnistamista ja tuotantolaitoksen sijoittamista koskevat selvitykset sekä tuotantolaitoksen toteutusperiaatteet siten, kuin liitteen II kohdassa 1 – 13 esitetään.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi lisäksi edellyttää, että liitteen II kohdassa 14 – 19 tarkoitetut selvitykset toimitetaan sille ennen luvan myöntämistä tai käyttöönottotarkastusta. Muussa tapauksessa ne esitetään käyttöönottotarkastuksessa.

Hakemus liitteineen toimitetaan viitenä kappaleena. Muilta osin lupahakemuksen käsittelystä säädetään hallintolaissa (434/2003).

9 §

Lupahakemuksen käsittelyssä pyydettävät lausunnot

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee 8 §:ssä tarkoitettua lupahakemusta käsitellessään pyytää lausunnot aluehallintovirastolta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta ja pelastusviranomaiselta sekä tarvittaessa muilta tahoilta.

10 §

Lupapäätös

Lupapäätöksessä on mainittava:

- 1) minkälaista teollista käsittelyä ja varastointia lupa koskee;
- 2) paikka, jossa tuotantolaitos sijaitsee;
- 3) tiedot niistä vaarallisista kemikaaleista, joita päätös koskee;
- 4) kemikaalien enimmäismäärät tuotantolaitteistossa ja varastossa;
- 5) lupaehdot;
- 6) miten ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) mukainen arviointi on otettu huomioon.

Lupapäätökseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset.

11 §

Lupapäätöksestä tiedottaminen

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on toimitettava tieto lupapäätöksestä aluehallintovirastolle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, pelastusviranomaiselle sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, kemikaalivalvontaviranomaiselle ja rakennusvalvontaviranomaiselle.

12 §

Käytönvalvoja

Kemikaaliturvallisuuslain 29 §:ssä tarkoitettuna vastuuhenkilönä vaarallisia kemikaaleja laajamittaisesti käsittelevissä ja varastoivissa tuotantolaitoksissa toimii käytönvalvoja. Tuotantolaitoksessa voi olla useita käytönvalvoja.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että käytönvalvojalla on riittävät edellytykset hoitaa tehtävänsä.

Toiminnanharjoittajalla tulee olla ajan tasalla oleva luettelo nimeämistään käytönvalvojista.

Toimintaperiaatteet onnettomuuksien ehkäisemiseksi

13 §

Toimintaperiaateasiakirja

Toimintaperiaateasiakirjan laatimisessa on noudatettava liitteessä III esitettyjä periaatteita ottaen huomioon tuotantolaitoksessa esiintyvä suuronnettomuus- ja muu onnettomuusvaara.

Toimintaperiaateasiakirja tai yhteenveto asiakirjasta liitetään 8 §:ssä tarkoitettuun lupahakemukseen. Tarkastuksen yhteydessä toiminnanharjoittajan tulee esittää asiakirja ja osoittaa, miten siinä esitettyjen toimintaperiaatteiden noudattamisesta on huolehdittu.

Turvallisuusselvitys

14 §

Turvallisuusselvitys

Turvallisuusselvitys tulee toimittaa Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon riittävän ajoissa ennen toiminnan aloittamista.

Toiminnanharjoittajan tulee turvallisuusselvityksessä osoittaa:

- 1) tarpeelliset tiedot toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi tarvittavasta organisaatiosta ja turvallisuusjohtamisjärjestelmästä liitteen III mukaisesti;
- 2) että tuotantolaitoksessa on tunnistettu suuronnettomuuden vaarat sekä ryhdytty tarpeellisiin toimiin niiden ehkäisemiseksi ja tällaisten onnettomuuksien ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheuttamien seurauksien rajoittamiseksi;
- 3) että kemikaaliturvallisuuslaissa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa säädetyt turvallisuusvaatimukset on otettu huomioon;
- 4) että sisäinen pelastussuunnitelma on laadittu;
- 5) riittävät tiedot ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten;
- 6) riittävät tiedot tuotantolaitoksen sijoittamista ja ympärillä olevan maan käytön suunnittelua varten.

Turvallisuusselvityksessä tulee olla liitteessä IV luetellut tiedot ja luettelo tuotantolaitoksessa olevista vaarallisista kemikaaleista.

Turvallisuusselvitystä voidaan tarvittaessa täydentää käsittelyn yhteydessä. Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi tarvittaessa pyytää lisäselvityksiä turvallisuusselvitykseen.

Turvallisuusselvitys toimitetaan Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon neljänä kappaleena.

15 §

Turvallisuusselvityksen käsittely

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ilmoitettava toiminnanharjoittajalle turvallisuusselvitystä koskevat johtopäätöksensä kohtuullisessa määräajassa. Johtopäätökset voidaan esittää 10 §:ssä tarkoitettussa lupapäätöksessä.

Ennen 1 momentissa tarkoitettujen johtopäätösten ilmoittamista Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee varata aluehallintovirastolle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja pelastusviranomaiselle mahdollisuus esittää mielipiteensä turvallisuusselvityksestä.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on toimitettava turvallisuusselvitystä koskevat johtopäätökset tiedoksi aluehallintovirastolle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja pelastusviranomaiselle.

16 §

Turvallisuusselvityksen tarkistaminen

Toiminnanharjoittajan tulee tarkistaa turvallisuusselvitys ja saattaa se ajan tasalle, jos:

- 1) toiminnassa on tapahtunut suuronnettomuuksien vaaraa lisäävä muutos;
- 2) tarkistaminen on tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon turvallisuustekniikassa, vaarojen arvioinnissa ja teknisessä tietämyksessä tapahtunut kehitys;
- 3) onnettomuus- ja vaaratilanteiden selvittelyssä on ilmennyt huomioon otettavia seikkoja;
- 4) toiminnanharjoittaja muuttuu;
- 5) Turvallisuus- ja kemikaalivirasto sitä pyytää.

Turvallisuusselvitys tulee kuitenkin tarkistaa ja saattaa ajan tasalle vähintään joka viides vuosi. Tarkistettu selvitys tulee toimittaa Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon.

Tarkistetun turvallisuusselvityksen käsittelyssä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 15 §:ssä säädetään.

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava, että pelastusviranomaisella on käytettävissään ajan tasalla oleva turvallisuusselvitys. Pelastusviranomaiselle on toimitettava myös muista kuin 1 momentissa mainituista syistä päivitetty turvallisuusselvitys, mikäli ulkoisen pelastussuunnitelman kannalta oleellisissa tiedoissa on tapahtunut muutoksia.

17 §

Poikkeukset turvallisuusselvityksen sisällöstä

Toiminnanharjoittajan ei tarvitse esittää turvallisuusselvityksessä kaikkia liitteessä IV esitettyjä tietoja, jos tuotantolaitoksessa on kemikaaleja, jotka eivät voi aiheuttaa suuronnettomuusvaaraa.

Toiminnanharjoittajan tulee osoittaa Turvallisuus- ja kemikaalivirastoa tyydyttävällä tavalla, etteivät kyseiset kemikaalit voi aiheuttaa suuronnettomuusvaaraa. Poikkeuksen perusteeksi voidaan hyväksyä jokin seuraavista:

- 1) *kemikaalin fyysikaalinen olomuoto*: sellaiset kiinteässä muodossa olevat kemikaalit, joista ei voi tavanomaisissa olosuhteissa ja kohtuullisesti ennakoitavissa epätavallisissa olosuhteissa vapautua sellaista ainetta tai energiaa, joka saattaisi aiheuttaa suuronnettomuusvaaran;
- 2) *kemikaalin säilytystapa ja määrä*: kemikaalit, jotka on pakattu tai joita säilytetään siten ja sellaisina määrinä, ettei niiden vapautuminen suurimpana mahdollisena määränä voi missään olosuhteissa aiheuttaa suuronnettomuusvaaraa;
- 3) *kemikaalin sijainti ja määrä*: kemikaalit, jotka ovat sellaisina määrinä ja sellaisen välimatkan päässä muista vaarallisista kemikaaleista joko laitoksessa tai muussa paikassa, etteivät ne voi itse aiheuttaa suuronnettomuusvaaraa eivätkä yhdessä muiden vaarallisten kemikaalien kanssa saada aikaan suuronnettomuutta;
- 4) *kemikaalin luokitus*: kemikaalit, jotka on määritelty vaarallisiksi kemikaaleiksi liitteen I osassa 2 olevan luokituksen perusteella, mutta jotka eivät voi aiheuttaa suuronnettomuusvaaraa, minkä vuoksi luokitus ei sovellu käytettäväksi tässä yhteydessä.

Esitys poikkeuksista on tehtävä Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle riittävän ajoissa ennen turvallisuusselvityksen toimittamiselle asetetun määräajan päättymistä. Esitykseen on liitettävä liitteessä V esitetyt selvitykset.

Pelastussuunnitelmat

18 §

Sisäinen pelastussuunnitelma

Toiminnanharjoittajan laatima, tuotantolaitosta koskeva sisäinen pelastussuunnitelma tulee toimittaa Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon riittävän ajoissa ennen toiminnan aloittamista.

Pelastussuunnitelma on laadittava ottaen huomioon seuraavat tavoitteet:

- 1) onnettomuudet rajataan ja hallitaan niiden seurauksien minimoimiseksi sekä ihmisille, ympäristölle ja omaisuudelle aiheutuvien vahinkojen rajoittamiseksi;
- 2) toteutetaan tarvittavat toimenpiteet ihmisten ja ympäristön suojaamiseksi suuronnettomuuksien seurauksilta;
- 3) varaudutaan onnettomuuden jälkien korjaamiseen ja ympäristön puhdistamiseen.

Pelastussuunnitelmassa on oltava arvio onnettomuuksien tuotantolaitoksen ulkopuolelle aiheutuvista vaikutuksista ja liitteessä VI tarkoitetut tiedot.

Pelastussuunnitelma tulee laatia kuullen tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan lukien alueella työskentelevät pitkäaikaiset alihankkijat, ja ottaen huomioon alueen pelastustoimen järjestelyt.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee ennen pelastussuunnitelmaa koskevien johtopäätösten ilmoittamista pyytää lausunto pelastusviranomaiselta. Johtopäätökset voidaan esittää 10 §:ssä tarkoitetussa lupapäätöksessä.

19 §

Sisäisen pelastussuunnitelman tarkistaminen ja päivittäminen

Toiminnanharjoittajan tulee tarkistaa pelastussuunnitelma ainakin kolmen vuoden väliajoin ja aina tarpeen vaatiessa korjata ja ajanmukaistaa se. Tarkistamisessa on otettava huomioon tuotantolaitoksessa ja pelastustoimen järjestelyissä tapahtuneet muutokset, teknisen tietämyksen lisääntyminen ja tiedon lisääntyminen toimenpiteistä, jotka suuronnettomuuksien torjumisessa on toteutettava.

Päivitetty suunnitelma tulee toimittaa pelastusviranomaiselle.

20 §

Sisäisen pelastussuunnitelman mukainen harjoittelu

Toiminnanharjoittajan on laadittava suunnitelma sisäistä pelastussuunnitelmaa koskevien harjoitusten järjestämiseksi.

Toiminnanharjoittajan on järjestettävä harjoituksia yhteistyössä pelastusviranomaisen kanssa vähintään kolmen vuoden väliajoin sekä lisäksi riittävästi muita harjoituksia sisäisen pelastussuunnitelman toimivuuden varmistamiseksi.

21 §

Ulkoinen pelastussuunnitelma

Pelastusviranomaisen velvollisuudesta laatia ulkoinen pelastussuunnitelma säädetään erikseen.

Muita velvoitteita

22 §

Toiminnanharjoittajan tiedotusvelvollisuus

Kemikaaliturvallisuuslain 32 §:ssä tarkoitetusta tiedotteesta on käytävä ilmi vähintään liitteessä VII

kuvatut asiat.

Tiedote on tarkistettava joka kolmas vuosi ja saatettava tarvittaessa ajan tasalle. Tiedotus on uusittava, jos tuotantolaitoksessa on tapahtunut muutoksia, joilla on merkittäviä vaikutuksia suuronnettomuusvaaraan. Muussa tapauksessa tiedotus on uusittava ainakin viiden vuoden väliajoin.

23 §

Toiminnanharjoittajien yhteistoiminta onnettomuuksien ehkäisemiseksi

Jos tuotantolaitokset sijaitsevat samalla tehdasalueella ja ne muodostavat toiminnallisen kokonaisuuden tai ne sijaitsevat niin lähellä toisiaan, että tuotantolaitoksessa tapahtuvasta onnettomuudesta voi aiheutua vahinkoa toisen tuotantolaitoksen alueella, toiminnanharjoittajien on toimittava yhteistoiminnassa onnettomuuksien torjumiseksi ja niiden leviämisen estämiseksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen tuotantolaitosten tulee:

- 1) antaa alueen toisille tuotantolaitoksille tiedot mahdollisista suuronnettomuus- ja muista onnettomuusvaaroista tuotantolaitoksellaan;
- 2) ottaa huomioon muiden tuotantolaitosten aiheuttamat suuronnettomuus- ja muut onnettomuusvaarat toimintaperiaatteissaan, turvallisuusjohtamisjärjestelmässään, turvallisuusselvityksessään, sisäisessä pelastussuunnitelmassaan ja muissa selvityksissään;
- 3) tehdä yhteistyötä yleisölle tiedottamisessa ja tietojen toimittamisessa pelastusviranomaiselle ulkoisen pelastussuunnitelman laatimista varten;
- 4) laatia yhteiset periaatteet, jotka koskevat kaikkiin alueella oleviin, 1 momentissa tarkoitettuihin toiminnanharjoittajiin vaikuttavien asioiden, kuten kulunvalvonnan, alueen liikenteen, toiminnanharjoittajien keskinäisen viestinnän tai yhteisten pelastusharjoitusten järjestämistä taikka pelastusharjoitusten yhteensovittamista.

24 §

Suuronnettomuuden leviäminen

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on määriteltävä lupahakemuksessa ja turvallisuusselvityksessä saamiensa tietojen perusteella alueet, joissa suuronnettomuuden todennäköisyys voi kasvaa tuotantolaitoksen sijainnin ja toisten tuotantolaitosten läheisyyden takia.

Edellä 1 momentin mukaan määriteltyjen tuotantolaitosten on otettava toiminnassaan huomioon 23 §:ssä esitetyt vaatimukset yhteistoiminnasta.

25 §

Varastoalueen vahvistamisen hakeminen

Kemikaaliturvallisuuslain 33 §:n mukaiseksi varastoalueeksi vahvistamista koskevassa hakemuksessa on selvitettävä:

- 1) varastoalueen ja sen lähiympäristön kaavoitus ja liikennejärjestelyt;
- 2) varastoalueen ja yhteiskäyttöön tarkoitettujen laitteistojen ja varusteiden omistussuhteet;
- 3) varastoalueelle varastoitaviksi suunnitellut kemikaalit ja niiden enimmäismäärät luokittain;
- 4) alueen maapohjan soveltuvuus varastoalueeksi;
- 5) yhteiskäytössä olevien täyttö- ja tyhjennyslaitteistojen, siirtoputkistojen ja muiden yhteiskäytössä

olevien laitteiden ja varusteiden toteutus ja rakenne sekä miten niiden käyttö, kunnossapito ja huolto on järjestetty;

6) miten palontorjunta, muu vahingontorjunta ja varastoalueen pelastustoiminta on järjestetty.

26 §

Hakemuksen käsittely

Varastoalueeksi vahvistamisen yhteydessä selvitetään alueen sijainnin, liikennejärjestelyjen, maapohjan, yhteiskäytössä olevien siirtoputkistojen sekä täyttö- ja tyhjennyslaitteistojen ja niiden käyttöjärjestelyjen ja huolto- ja kunnossapitotoimien soveltuvuus varastoalueen toimintaan samoin kuin alueen kulunvalvonnan, palontorjunnan ja onnettomuuksiin varautumisen riittävyys ottaen huomioon alueelle suunniteltu toiminta ja sen laajuus.

Ennen kuin alue vahvistetaan varastoalueeksi, Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on pyydettävä asiasta aluehallintoviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja pelastusviranomaisen lausunto.

27 §

Maan rajat ylittävät teollisuusonnettomuudet

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi edellyttää teollisuusonnettomuuksien rajojen yli ulottuvista vaikutuksista tehdyn yleissopimuksen (SopS 26/2000) mukaisia lisäselvityksiä sopimuksen soveltamisalaan kuuluvista tuotantolaitoksista, joissa mahdollisesti tapahtuvilla suuronnettomuuksilla voi olla maan rajojen ylittäviä vaikutuksia.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee huolehtia, että yleissopimuksen mukaiset kuulemismenettelyt naapurimaiden kanssa tehdään, jos Suomen alueella oleva tuotantolaitos kuuluu sopimuksen soveltamisalaan ja siinä mahdollisesti tapahtuvasta suuronnettomuudesta voi olla maan rajan ylittäviä vaikutuksia.

Vastaavasti Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee huolehtia, että yleissopimuksen mukaiset kuulemismenettelyt Suomessa tehdään, jos muun sopimusosapuolen alueella oleva tuotantolaitos kuuluu sopimuksen soveltamisalaan ja siinä mahdollisesti tapahtuvasta suuronnettomuudesta voi olla Suomeen ulottuvia vaikutuksia.

Tarkastukset

28 §

Käyttöönottotarkastus

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on tarkastettava tuotantolaitos tai sen osa 8 §:ssä tarkoitetun luvan myöntämisen jälkeen ennen käyttöönottoa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tarkastusta varten toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle tuotantolaitoksen tai sen osan käyttöönotosta hyvissä ajoin ennen käyttöönottoa. Toiminnanharjoittajan on varattava tarkastukseen osallistuville viranomaisille mahdollisuus tarkastustilaisuudessa tutustua niihin liitteen II kohdassa 14–19 mainittuihin asiakirjoihin, joita se ei ole toimittanut lupahakemuksen mukana.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ilmoitettava tarkastuksesta aluehallintovirastolle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja pelastusviranomaiselle.

Nestekaasua koskevan käyttöönottotarkastuksen tai sen osan voi korvata hyväksytyn tarkastuslaitoksen tekemällä tarkastuksella, jos Turvallisuus- ja kemikaalivirasto on antanut siihen mahdollisuuden lupapäätöksessä.

Jos tarkastuksen tekee tarkastuslaitos, toiminnanharjoittajan on lähetettävä Turvallisuus- ja

kemikaalivirastolle tarkastuksesta laadittu pöytäkirja sekä selvitys tarkastuksessa havaittujen puutteiden korjaamisesta.

29 §

Tarkastusohjelman mukaiset tarkastukset

Muut kuin 28 §:ssä mainitut tarkastukset tehdään tarkastusohjelman mukaisesti.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tekee laajamittaista teollista käsittelyä ja varastointia harjoittaville tuotantolaitoksille tarkastusohjelman tämän pykälän mukaisesti.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tarkastaa tuotantolaitokset seuraavin määräajoin:

- 1) tuotantolaitokset, joilta edellytetään turvallisuusselvitys, vähintään kerran vuodessa;
- 2) tuotantolaitokset, joilta edellytetään toimintaperiaateasiakirja, vähintään kerran kolmessa vuodessa;
- 3) muut laajamittaista teollista käsittelyä ja varastointia harjoittavat tuotantolaitokset ja varastoalueet lukuun ottamatta nestekaasulaitoksia vähintään kerran viidessä vuodessa.

Hyväksytty tarkastuslaitos tarkastaa laajamittaista toimintaa harjoittavat nestekaasulaitokset, jotka eivät kuulu 3 momentin kohdan 1 tai 2 piiriin, vähintään kerran neljässä vuodessa.

Edellä 2 momentissa säädettyjä määräaikoja voidaan pidentää, jos tuotantolaitoksella on käytössään osoitettuja, järjestelmällisiä menettelyitä, joiden perusteella Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi varmistua tuotantolaitoksen teknisestä turvallisuudesta, toimintaperiaatteista ja johtamisjärjestelmistä sekä niiden toimivuudesta taikka jos tuotantolaitoksen suuronnettomuus- ja muiden onnettomuusvaarojen järjestelmällisen arvion perusteella tuotantolaitokselle on laadittu muu ohjelma.

Edellä 2 momentissa säädettyjä määräaikoja voidaan vastaavasti lyhentää, jos se turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeellista.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tekee tarkastusohjelman yhteistyössä aluehallintoviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja pelastusviranomaisen kanssa.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on ilmoitettava tarkastuksesta aluehallintovirastolle, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja pelastusviranomaiselle sekä tarvittaessa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Tarkastuslaitoksen on ilmoitettava tarkastuksesta pelastusviranomaiselle.

30 §

Tarkastuksen sisältö

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on tarkastettava laajamittaista teollista käsittelyä ja varastointia harjoittavan tuotantolaitoksen tekninen toteutus, toimintaperiaatteet ja johtamisjärjestelmät käyttöönottotarkastuksessa sekä säännöllisesti tarkastusohjelman mukaisesti.

Tarkastuksessa toiminnanharjoittajan tulee osoittaa, että:

- 1) turvallisuusselvityksessä, hakemuksessa, ilmoituksessa ja muussa Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon toimitetussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta;
- 2) tuotantolaitokselle annetussa lupapäätöksessä asetetut ehdot täyttyvät;
- 3) tuotantolaitokselle tehdyt muutokset on toteutettu säännösten mukaisesti;

- 4) toimintaperiaatteita onnettomuuksien ehkäisemiseksi noudatetaan;
- 5) tuotantolaitoksessa harjoitetut toiminnot huomioon ottaen on toteutettu riittävät toimenpiteet onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi;
- 6) onnettomuuksien seurausten rajoittamiseen on varauduttu riittävästi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella;
- 7) väestölle on annettu 22 §:ssä tarkoitettut tiedot;
- 8) tuotantolaitos täyttää myös muut kemikaaliturvallisuuslain ja sen nojalla annettujen asetusten vaatimukset.

Edellä 2 momentissa esitettyjen vaatimusten toteutumista arvioidessaan Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi ottaa huomioon myös muun viranomaisen tarkastuksesta esitetyt tulokset.

31 §

Tarkastuskertomus

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston sekä tarkastuslaitoksen on laadittava kunkin tarkastuksen jälkeen tarkastuskertomus, josta tulee käydä ilmi tarkastetut kohteet, tarkastuksen pääkohdat sekä havaitut puutteet.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto toimittaa tarkastuskertomuksen toiminnanharjoittajalle sekä 28 ja 29 §:ssä mainituille viranomaisille.

Jos tarkastuksen tekee tarkastuslaitos, toiminnanharjoittajan on lähetettävä Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle tarkastuksesta laadittu tarkastuskertomus sekä selvitys tarkastuksessa havaittujen puutteiden korjaamisesta.

Toiminnanharjoittajan on annettava asetetussa määräajassa selvitys tarkastuksessa havaittujen puutteiden korjaamisesta.

4 luku

Vähäinen teollinen käsittely ja varastointi

32 §

Ilmoitus vähäisestä toiminnasta

Edellä 5 §:ssä tarkoitettusta kemikaalien vähäisestä teollisesta käsittelystä tai varastoinnista tehtävästä ilmoituksesta säädetään kemikaaliturvallisuuslain 24 §:ssä.

Ilmoituksessa on selvitettävä:

- 1) toiminnanharjoittajan nimi, kotipaikka ja yhteystiedot;
- 2) tuotantolaitoksen sijainti;
- 3) alueen vedenottamot, tärkeät ja muut vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet sekä maaperän laatu;
- 4) tuotantolaitoksessa käsiteltävät ja varastoitavat palo- ja räjähdysvaaralliset kemikaalit sekä terveydelle tai ympäristölle vaaralliset kemikaalit;
- 5) 4 kohdassa tarkoitettujen kemikaalien käyttölaitteissa sekä varastossa kerrallaan olevat suurimmat määrät;
- 6) milloin toiminta aiotaan aloittaa.

Ilmoitukseen on liitettävä:

- 1) selvitys vaarallisten kemikaalien käsittelyyn ja varastointiin liittyvistä vaaroista ja onnettomuuksien mahdollisuuksista;
- 2) käyttöturvallisuustiedotteet tai vastaavat tiedot pääasiallisista käsiteltävistä ja varastoitavista kemikaaleista;
- 3) pääpiirteittäinen selostus siitä, miten teollinen käsittely ja varastointi on suunniteltu tapahtuvaksi;
- 4) selvitys palontorjunnan järjestelyistä, mahdollisen vuodon hallinnasta ja muista onnettomuuksien varalta suunnitelluista toimenpiteistä.

Ilmoitus on tehtävä kahtena kappaleena vähintään kuukausi ennen teollisen käsittelyn tai varastoinnin aloittamista.

33 §

Ilmoitus tilapäisestä vähäisestä toiminnasta

Tilapäistä vaarallisen kemikaalin vähäistä teollista käsittelyä tai varastointia koskevassa ilmoituksessa on selvitettävä:

- 1) toiminnanharjoittajan nimi, kotipaikka ja yhteystiedot;
- 2) kohde, jossa toimintaa aiotaan harjoittaa;
- 3) alueen vedenottamot, tärkeät ja muut vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet sekä maaperän laatu, jos se on käsiteltävien tai varastoitavien kemikaalien kannalta oleellista;
- 4) kohteessa käsiteltävät ja varastoitavat vaaralliset kemikaalit sekä niiden enimmäismäärät;
- 5) ajankohta, jona toimintaa aiotaan harjoittaa.

Ilmoitukseen on liitettävä:

- 1) selvitys vaarallisten kemikaalien käsittelyyn ja varastointiin liittyvistä vaaroista ja onnettomuuksien mahdollisuuksista;
- 2) käyttöturvallisuustiedotteet tai vastaavat tiedot pääasiallisista käsiteltävistä ja varastoitavista kemikaaleista;
- 3) pääpiirteittäinen selostus siitä, miten kemikaalien käsittely ja varastointi on suunniteltu tapahtuvaksi;
- 4) selvitys palontorjunnan järjestelyistä, mahdollisen vuodon hallinnasta ja muista onnettomuuksien varalta suunnitelluista toimenpiteistä.

Ilmoitus on tehtävä kahtena kappaleena vähintään kuukausi ennen toiminnan aloittamista.

Tilapäisellä käsittelyllä tai varastoinnilla tarkoitetaan enintään kuusi kuukautta kestävää toimintaa, kuten kemikaalin käyttöä työmailla, messuilla, näyttelyissä tai kilpailuissa.

34 §

Ilmoituksen käsittely

Pelastusviranomaisen tulee 32 ja 33 §:ssä tarkoitettuja ilmoituksia käsitellessään toimia riittävässä yhteistyössä kyseessä olevan kunnan asianomaisten viranomaisten kanssa.

35 §

Ilmoituksesta tehtävä päätös

Pelastusviranomaisen 32 ja 33 §:ssä tarkoitettu ilmoituksesta tekemässä päätöksessä on mainittava:

- 1) minkälaista toimintaa päätös koskee;
- 2) paikka, jossa laitos sijaitsee;
- 3) tiedot niistä vaarallisista kemikaaleista, joita päätös koskee;
- 4) kemikaalien enimmäismäärät laitteistossa ja varastossa;
- 5) toimintaa koskevat ehdot.

Päätökseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset.

Pelastusviranomaisen tulee toimittaa päätös tiedoksi aluehallintovirastolle sekä kunnan kemikaalivalvontaviranomaiselle, ympäristönsuojeluviranomaiselle ja rakennusvalvontaviranomaiselle.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto tekee käsittelemistään vähäistä teollista käsittelyä tai varastointia koskevista ilmoituksista 1 ja 2 momentin mukaisen päätöksen.

Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee toimittaa tekemänsä päätös 3 momentissa lueteltujen viranomaisten lisäksi pelastusviranomaiselle.

36 §

Käyttöönottotarkastus

Pelastusviranomaisen, ja vastaavasti Turvallisuus- ja kemikaaliviraston, tulee tarkastaa 32 §:ssä tarkoitettu vähäistä teollista käsittelyä tai varastointia harjoittava tuotantolaitos ennen toiminnan aloittamista.

Tarkastuksessa tulee erityisesti kiinnittää huomiota tuotantolaitoksen turvalliseen käyttöön, laitoksen rakenteiden, laitteistojen ja varusteiden huoltoon ja kunnossapitoon, henkilöstön koulutukseen ja opastukseen sekä onnettomuuksien ehkäisyyn ja pelastustoiminnan organisointiin.

Tarkastuksesta on laadittava pöytäkirja, josta käyvät ilmi tuotantolaitoksessa mahdollisesti havaitut puutteet sekä määräykset niiden korjaamiseksi.

Toiminnanharjoittajan on annettava asetetussa määräajassa selvitys tarkastuksessa havaittujen puutteiden korjaamisesta.

Pelastusviranomaisen tulee lähettää tarkastuspöytäkirja tiedoksi aluehallintovirastolle, sekä kunnan kemikaalivalvontaviranomaiselle, ympäristönsuojeluviranomaiselle ja rakennusvalvontaviranomaiselle. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tulee lähettää laatimansa pöytäkirja tiedoksi edellä lueteltujen lisäksi pelastusviranomaiselle.

37 §

Tilapäisen toiminnan käyttöönottotarkastus

Pelastusviranomaisen tulee tarkastaa 33 §:ssä tarkoitettu tilapäistä vähäistä toimintaa harjoittava kohde ennen toiminnan aloittamista.

Tarkastuksessa tulee erityisesti kiinnittää huomiota laitoksen turvalliseen käyttöön, henkilöstön opastukseen sekä onnettomuuksien ehkäisyyn ja pelastustoiminnan organisointiin.

Tarkastuksesta on laadittava pöytäkirja, josta käyvät ilmi mahdollisesti havaitut puutteet sekä määräykset niiden korjaamiseksi.

Toiminnanharjoittajan on annettava asetetussa määräajassa selvitys tarkastuksessa havaittujen puutteiden korjaamisesta.

38 §

Öljylämmityslaitteiston käyttöönotto

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava pelastusviranomaiselle myös sellaisen sumutuspolttimella varustetun öljylämmityslaitteiston käyttöönotosta, joka ei ole edellyttänyt 32 §:n mukaista ilmoitusta. Pelastusviranomaisen on tarkastettava öljylämmityslaitteisto kolmen kuukauden kuluessa käyttöönotosta.

5 luku

Muutokset

39 §

Muutosluvut ja tarkastukset

Laajamittaista teollista käsittelyä tai varastointia harjoittavan toiminnanharjoittajan on saatava tuotantolaitoksen muutokselle lupa, jos muutos on tuotantolaitoksen perustamiseen rinnastettava laajennus tai muu tällainen muutos.

Lupamenettelystä ja tarkastuksista on soveltuvin osin voimassa, mitä 3 luvussa säädetään.

40 §

Muutosilmoitukset

Muista kuin 39 §:ssä tarkoitetuista merkittävistä muutoksista on laajamittaista teollista käsittelyä tai varastointia harjoittavan toiminnanharjoittajan tehtävä kirjallinen ilmoitus Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle. Tällaisia muutoksia ovat:

- 1) vaarallisten kemikaalien määrän merkittävä kasvu tuotantolaitoksessa;
- 2) käsiteltävien tai varastoitavien vaarallisten kemikaalien tai niiden ominaisuuksien tai olomuodon merkittävä muutos;
- 3) valmistusmenetelmän tai käsittelytavan merkittävä muutos;
- 4) muu muutos, joka saattaa vaikuttaa merkittävästi onnettomuusvaaroihin.

Edellä 32 §:ssä tarkoitettua vähäistä teollista käsittelyä ja varastointia koskevista merkittävistä laajennuksista ja muista tällaisista muutoksista on tehtävä kirjallinen ilmoitus asianomaiselle valvontaviranomaiselle.

Ilmoitukseen on liitettävä tarvittavat laajennusta tai muuta muutosta sekä sen turvallisuusvaikutuksia koskevat selvitykset.

41 §

Toiminnanharjoittajan muutosta koskeva ilmoitus

Kemikaaliturvallisuuslain 134 §:ssä tarkoitettuun, toiminnanharjoittajan muutosta koskevaan ilmoitukseen on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) toiminnanharjoittajan nimi, kotipaikka sekä yhteystiedot;
- 2) tuotantolaitoksen sijaintipaikkakunta ja käyntiosoite;

3) tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi ja asema;

4) vaarallisten kemikaalien käsittelyä ja varastointia koskevat luvat ja muut päätökset, jotka uudelle toiminnanharjoittajalle halutaan siirtää.

42 §

Teollisen käsittelyn ja varastoinnin lopettamista tai keskeyttämistä koskeva ilmoitus

Jos teollinen käsittely tai varastointi lopetetaan kokonaan taikka tuotantolaitoksen jokin osa poistetaan käytöstä, on toiminnanharjoittajan liitettävä lopettamista koskevaan ilmoitukseen suunnitelma kemikaaliturvallisuuslain 133 §:n 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamiseksi.

Jos teollinen käsittely tai varastointi keskeytetään vuotta pidemmäksi ajaksi, toiminnanharjoittajan on liitettävä keskeytystä koskevaan ilmoitukseen tiedot siitä, miten toiminnanharjoittaja varmistaa, että keskeyttäminen ja myöhemmin tapahtuva toiminnan uudelleen käynnistäminen tapahtuvat turvallisesti.

6 luku

Säilytys

43 §

Yleiset periaatteet

Sen lisäksi, mitä kemikaaliturvallisuuslain 35 §:ssä on säädetty, tulee kemikaalia hallussaan pitävän noudattaa tässä luvussa säädettyä.

Vaarallisten kemikaalien säilytysmäärät on pidettävä mahdollisimman pieninä.

Myrkylliset ja erittäin myrkylliset kemikaalit tulee säilyttää lukitussa tilassa tai muutoin siten, etteivät asiaankuulumattomat saa niitä haltuunsa.

Terveydelle ja ympäristölle vaaralliset kemikaalit on säilytettävä erillään elintarvikkeista ja rehuista.

Palavat nesteet, aerosolit ja palavat kaasut tulee säilyttää erillään sytytyslähteistä sekä siten, etteivät ne pääse kuumenemaan vaarallisesti. Säilytyspaikoilla on oltava tarkoituksenmukaiset alkusammutusvälineet.

Palavat nesteet tulee ensisijaisesti säilyttää erillisessä, oman paloteknisen osaston muodostavassa varastotilassa tai -huoneessa taikka muusta toiminnasta erillisessä huoltotilassa tai vastaavassa.

Nestekaasun ja muiden ilmaa raskaampien palavien kaasujen säilytys on kielletty rakennusten kellari- ja ullakkotiloissa. Nestekaasun säilytys on myös kielletty ajoneuvojen, veneiden, sosiaalilavaunujen ja niihin rinnastettavien tilojen sellaisissa sisätiloissa, joissa ihmisiä yöpyy.

44 §

Vaarallisten kemikaalien säilytys hoitolaitoksissa sekä majoitus-, työpaikka- ja kokoontumistiloissa sekä yleisötilaisuuksissa

Hoitolaitoksissa sekä majoitus-, työpaikka- ja kokoontumistiloissa ja muissa niihin verrattavissa tiloissa sekä suurissa yleisötilaisuuksissa saa säilyttää ainoastaan toiminnan harjoittamisen kannalta tarpeellisia määriä kemikaaleja.

Lisäksi edellä mainituissa tiloissa saa olla niissä työskentelevien, majoittuvien, hoidettavien taikka vastaavien henkilöiden henkilökohtaiseen käyttöön tarvittavia kemikaaleja.

45 §

Palavien nesteiden ja palavien kaasujen säilytys asuinrakennuksissa

Asuinhuoneistossa mukaan lukien niihin kuuluvat parvekkeet, terassit tai vastaavat tilat, saa säilyttää, jos

se on turvallisuutta vaarantamatta mahdollista, palavia nesteitä sekä palavia nesteitä tai palavia kaasuja sisältäviä aerosoleja yhteensä enintään 25 litraa ja nestekaasua enintään 25 kilogrammaa. Muita kuin edellä mainittuja palavia kaasuja ei asuinhuoneistossa saa säilyttää.

Asuinrakennukseen kuuluvassa erillisessä varastotilassa saa lisäksi säilyttää palavia nesteitä sekä palavia nesteitä tai palavia kaasuja sisältäviä aerosoleja yhteensä enintään 50 litraa ja nestekaasua enintään 50 kilogrammaa.

Nestekaasun ja muiden ilmaa raskaampien palavien kaasujen säilytys on kielletty rakennusten kellari- ja ullakkotiloissa ja muissa vastaavissa tiloissa. Palavia nesteitä ja palavia kaasuja ei saa säilyttää yhtä useamman asuinhuoneiston käsittävän rakennuksen yhteisessä kellari- tai ullakkotilassa, joka on tarkoitettu asuntokohtaisen talousirtaimiston säilyttämiseen.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainittuja enimmäismääriä laskettaessa ei oteta huomioon alkoholijuomia.

46 §

Palavien nesteiden ja palavien kaasujen säilytys moottoriajoneuvosuojassa

Moottoriajoneuvosuojassa saa säilyttää palavaa nestettä ja palavaa kaasua ajoneuvoon, työkoneeseen ja niihin verrattavaan laitteeseen kuuluvassa, moottoriin kiinteästi liitettyssä polttoainesäiliössä sen tilavuuden mukaisen määrän. Tämän lisäksi saa säilyttää:

- 1) erittäin helposti syttyviä, helposti syttyviä ja syttyviä palavia nesteitä sekä palavia nesteitä tai palavia kaasuja sisältäviä aerosoleja yhteensä enintään 60 litraa;
- 2) palavia nesteitä, joiden leimahduspiste ylittää 55 celsiusastetta enintään 200 litraa; sekä
- 3) nestekaasua enintään 25 kilogrammaa.

Muita kuin edellä mainittuja palavia kaasuja näissä tiloissa ei saa säilyttää.

47 §

Palavien nesteiden ja palavien kaasujen säilytys myymälärakennuksessa

Myymälähuoneena käytettävässä paloteknisessä osastossa tai usean myymälähuoneen muodostamassa, samaan palotekniseen osastoon kuuluvassa kauppakeskuksessa saa säilyttää:

- 1) palavia nesteitä sekä palavia nesteitä tai palavia kaasuja sisältäviä aerosoleja yhteensä enintään 1000 litraa, josta määrästä saa olla erittäin helposti syttyviä palavia nesteitä ja aerosoleja yhteensä enintään 200 litraa; sekä
- 2) nestekaasua enintään 25 kilogrammaa.

Erittäin helposti syttyviä palavia nesteitä saa säilyttää enintään 5 litran suuruisissa astioissa ja muita palavia nesteitä enintään 25 litran suuruisissa astioissa.

Myymälärakennuksessa voi lisäksi olla myymälähuoneesta erillään olevia aerosolien, palavien nesteiden taikka nestekaasun varastoja, jotka muodostavat oman paloteknisen osaston.

Aerosolit, palavat nesteet ja nestekaasu tulee myymälähuoneistossa sijoittaa niille erikseen varattuihin paikkoihin erilleen sytytyslähteistä ja muista herkästi syttyvistä palavista aineista siten, että ne eivät tulipalotilanteessa estä myymälähuoneistosta poistumista. Palavan nesteen leviäminen myymälähuoneistossa palavan nesteen säilytykseen varatun paikan ulkopuolelle tulee estää.

48 §

Nestekaasun säilytys ajoneuvossa

Ajoneuvoissa, veneissä, sosiaalilavaunuissa sekä niihin rinnastettavissa tiloissa saa säilyttää nestekaasua enintään 25 kilogrammaa. Tämän lisäksi kaasukäyttöisessä ajoneuvossa saa olla kiinteän polttoainesäiliön sisältämä määrä nestekaasua.

49 §

Säilytysrajoituksista poikkeaminen

Asianomainen valvontaviranomainen voi hyväksyä säilytettäväksi 45–47 §:ssä tarkoitetuissa tiloissa vaarallisia kemikaaleja enemmän kuin mainituissa pykälissä säädetään, jos suurempien määrien säilyttäminen on harjoitettavan toiminnan kannalta perusteltua, ja jos se on turvallisuutta vaarantamatta mahdollista.

Valvontaviranomaisen on säilytysmääristä poikkeamisesta koskevassa päätöksessään otettava huomioon kemikaaleista mahdollisessa onnettomuustilanteessa aiheutuvat vaaratekijät, jotka voivat lisätä onnettomuusvaaraa tai onnettomuuden vaikutuksia sekä otettava huomioon käytössä olevat keinot onnettomuusvaaran pienentämiseksi.

Jos toiminta vaarallisten kemikaalien määrien perusteella määräytyy 5 §:ssä tarkoitetuksi vähäiseksi varastoinniksi, on siitä tehtävä 32 §:n mukainen ilmoitus. Varastoitavien kemikaalien enimmäismäärät vahvistetaan tapauskohtaisesti 35 §:n mukaisessa päätöksessä.

7 luku

Erinäisiä säännöksiä

50 §

Valvontaviranomainen eräissä tapauksissa

Räjähteiden valmistuksen ja varastoinnin, lukuun ottamatta kaupan varastointia, yhteydessä tapahtuvan vaarallisten kemikaalien teollisen käsittelyn ja varastoinnin valvonta kuuluu Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle toiminnan laajuudesta riippumatta.

Kaivoksissa sekä niiden yhteydessä olevissa malmin jatkokäsittelylaitoksissa käsiteltävien ja varastoitavien vaarallisten kemikaalien valvonta kuuluu Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle toiminnan laajuudesta riippumatta.

51 §

Onnettomuudesta ilmoittaminen valvonta-viranomaiselle

Jos teollista käsittelyä tai varastointia harjoittavassa tuotantolaitoksessa sattuneesta onnettomuudesta on seurauksena kuolema, vakava loukkaantuminen taikka muu kuin vähäinen omaisuus- tai ympäristövahinko, toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle.

Toiminnanharjoittajan on toimitettava laajamittaisessa toiminnassa tapahtuneesta onnettomuudesta Turvallisuus- ja kemikaalivirastoon onnettomuutta koskeva selvitys, jossa:

- 1) kuvataan onnettomuustilanne ja olosuhteet onnettomuuden sattuessa;
- 2) annetaan tiedot onnettomuudessa osallisina olleista kemikaaleista ja mahdollisen päästön määrästä;
- 3) selvitetään onnettomuuden vaikutukset tai odotettavissa olevat vaikutukset ihmisiin, ympäristöön ja omaisuuteen;
- 4) kuvataan pelastus- ja torjuntatoimenpiteet, joihin on ryhdytty onnettomuuden takia;
- 5) esitetään arvio onnettomuuden syistä tai syytekijöistä;
- 6) selvitetään, mihin toimenpiteisiin toiminnanharjoittaja aikoo ryhtyä onnettomuudesta aiheutuvien

pitkäaikaisvaikutusten ehkäisemiseksi ja vastaavien onnettomuuksien toistumisen ehkäisemiseksi.

Jos toiminnanharjoittajan tekemä myöhempi tutkimus paljastaa uusia seikkoja 2 momentissa tarkoitettussa selvityksessä ilmoitetuista asioista tai niistä tehdyistä johtopäätöksistä, toiminnanharjoittajan tulee saattaa selvitys ajan tasalle.

Turvallisuus- ja kemikaalivirastolla on lisäksi oikeus saada tarvittavia lisätietoja onnettomuuden syiden selvittämiseksi ja vastaavien onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava vastaavasti vähäisessä teollisessa käsittelyssä tai varastoinnissa sattuneesta onnettomuudesta asianomaiselle valvontaviranomaiselle. Pelastusviranomaisen tulee edelleen ilmoittaa onnettomuudesta Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle. Onnettomuutta koskevasta selvityksestä on soveltuvin osin voimassa, mitä 2–4 momentissa säädetään.

8 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

52 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Tällä asetuksella kumotaan vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista annettu asetus (59/1999) sen 8 lukua lukuun ottamatta sekä öljylämmityslaitteistoista annettu asetus (1211/1995).

Seuraavat kauppa- ja teollisuusministeriön päätökset jäävät edelleen voimaan:

- 1) kauppa- ja teollisuusministeriön päätös bensiinin käsittelystä ja varastoinnista (181/2000);
- 2) kauppa- ja teollisuusministeriön päätös vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista jakeluasemalla (415/1998);
- 3) kauppa- ja teollisuusministeriön päätös öljylämmityslaitteistoista (314/1985);
- 4) kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983);
- 5) kauppa- ja teollisuusministeriön palavista nesteistä antaman päätöksen (313/1985) 5–6 luvut.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

53 §

Aika lupahakemuksen ja ilmoituksen tekemiseen eräissä tapauksissa

Jos kemikaali luokitellaan vaaralliseksi tai kemikaalin luokitus muuttuu toiminnan aloittamisen jälkeen, kemikaalin teollista käsittelyä tai varastointia harjoittavan toiminnanharjoittajan on vuoden kuluessa luokituspäätöksen voimaantulosta haettava lupa tai tehtävä ilmoitus sen mukaan kuin luvan- ja ilmoituksenvaraisuudesta sekä luvan hakemisesta ja ilmoituksen tekemisestä tässä asetuksessa säädetään, jollei toiminnalla ole kemikaaliturvallisuuslain 139 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa tai hyväksyntää.

Jos kemikaali luokitellaan vaaralliseksi tai kemikaalin luokitus muuttuu toiminnan aloittamisen jälkeen siten, että toiminnan laajuus kasvaa tai 13 tai 14 §:n mukaisia velvoitteita koskevat rajat ylittyvät, toiminnanharjoittajalle asetettavat määräajat laskettuna luokituspäätöksen voimaantulosta ovat seuraavat:

- 1) kolme kuukautta 41 §:n mukaista ilmoitusta vastaavan ilmoituksen tekemiselle;

- 2) vuosi 18 §:ssä tarkoitetun sisäisen pelastussuunnitelman tekemiselle;
- 3) kolme kuukautta 13 §:ssä tarkoitetun toimintaperiaateasiakirjan tekemiselle;
- 4) vuosi 14 §:ssä tarkoitetun turvallisuus selvityksen tekemiselle.

54 §

Ennen asetuksen voimaantuloa nimetyt käytönvalvojat

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa nimetty käytönvalvoja voi jatkaa 12 §:ssä tarkoitettuna käytönvalvojana. Käytönvalvojan on kuitenkin osoitettava pätevyytensä kemikaaliturvallisuuslain 29 §:n mukaisesti ennen kuin hänet voidaan nimetä uuden tuotantolaitoksen käytönvalvojaksi.

55 §

Vireillä olevien asioiden käsittely

Tämän asetuksen voimaantullessa Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tai pelastusviranomaisen käsiteltävänä oleva, tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten nojalla vireille pantu asia käsitellään ja ratkaistaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Ratkaisun tekee kuitenkin se viranomainen, jolle asia tämän asetuksen perusteella kuuluu, jota varten hakemus- tai ilmoitusasiakirjat tulee viipymättä toimittaa asianomaiselle viranomaiselle.

Neuvoston direktiivi 96/82/EY; EYVL N:o 10, 14.1.1997, s. 13

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2012

Työministeri
Lauri Ihalainen

Neuvotteleva virkamies
Tapani Koivumäki

Liite 1

LUVAN- JA ILMOITUKSENVARAISUUDEN JA SUURONNETTOMUUSVAARAN TORJUNTAA KOSKEVIEN VELVOITTEIDEN MÄÄRÄYTYMINEN

1. Tässä liitteessä esitetään luvan- ja ilmoituksenvaraisuuden ja suuronnettomuusvaaraa koskevien velvoitteiden määräytyminen.
2. Seoksia ja valmisteita käsitellään samalla tavalla kuin puhtaita aineita, jos ne sosiaali- ja terveysministeriön kemikaalien luokitusperusteita ja merkintöjen tekemistä koskevan asetuksen ja sosiaali- ja terveysministeriön vaarallisten aineiden luetteloä koskevan asetuksen mukaisesti luokitellaan vaarallisiksi.
3. Jäljempänä esitetyt vähimmäismäärät on määritetty tuotantolaitosta kohti.
4. Liitettä sovellettaessa otetaan huomioon korkeimmat millä tahansa hetkellä kyseessä olevassa paikassa esiintyvät tai mahdollisesti esiintyvät kemikaalimäärät. Tällöin tulee ottaa huomioon myös määrät, joita voidaan olettaa muodostuvan teollisen prosessin hallinnan menettämisen seurauksena. Sellaisia vaarallisia kemikaaleja, joita on tuotantolaitoksessa vain enintään 2 prosenttia määrätystä vähimmäismäärästä, ei oteta lukuun sovellettaessa sarakkeita 3 ja 4, jos niiden sijaintipaikka tuotantolaitoksen tiloissa on sellainen, etteivät ne voi käynnistää tapahtumasarjaa, joka johtaa suuronnettomuuteen alueen muissa osissa.
5. Tässä asetuksessa tarkoitetaan kaasulla mitä tahansa ainetta, jonka absoluuttinen höyrynpaine 20 °C

lämpötilassa on vähintään 101,3 kPa.

6. Tässä asetuksessa tarkoitetaan nesteellä mitä tahansa ainetta, jota ei ole määritelty kaasuksi ja jonka olomuoto ei 20 °C lämpötilassa ja 101,3 kPa:n vakiopaineessa ole kiinteä.

OSA 1

Nimetyt kemikaalit

Jos osassa 1 mainittu kemikaali tai kemikaaliryhmä kuuluu myös johonkin osassa 2 mainittuun luokkaan, vähimmäismäärinä käytetään osassa 1 annettuja määriä.

Kemikaalikohtaiset vähimmäismäärät (Q)

Kemikaali	Sarake 1	Sarake 2	Sarake 3	Sarake 4
	Ilmoitus tonnia	Lupa tonnia	Toimintaperiaateasiakirja tonnia	Turvallisuusselvitys tonnia
Ammoniumnitraatti (huomautus 1)	500	2 000	5 000	10 000
Ammoniumnitraatti (huomautus 2)	1	100	1 250	5 000
Ammoniumnitraatti (huomautus 3)	0,2	10	350	2 500
Ammoniumnitraatti (huomautus 4)		0,2	10	50
Arseenipentoksidi, arseeni(V)happo ja/tai sen suolat	0,1	1	1	2
Arseenitrihydridi (arsiini)*)		0,2	0,2	1
Arseenitrioksidi, arseeni(III)hapoke tai sen suolat*)		0,1	0,1	0,1
Asetyleeni	0,1	2	5	50
Bromi	0,1	2	20	100
Etyleeni-imiini	0,1	2	10	20
Etyleenioksidi	0,1	2	5	50
Fluori	0,1	2	10	20
Formaldehydi (pitoisuus ³ 90 %)	0,5	2	5	50
Fosforitrihydridi (fosfiini)*)		0,2	0,2	1
Happi	5	60	200	2 000
Kaliumnitraatti (huomautus 5)	500	2 000	5 000	10 000
Kaliumnitraatti (huomautus 6)	10	500	1 250	5 000
Karboonylidikloridi (fosgeeni)*)		0,3	0,3	0,75
Kloori	0,1	2	10	25
Kloorivety (nesteytetty kaasu)	0,5	10	25	250
Lyijyalkyyli	0,5	2	5	50
Metanoli	1	10	500	5 000
4,4-metyleeni-bis (2-kloorianiliini) ja/tai sen suolat, jauhemaisessa muodossa*)		0,01	0,01	0,01
Metyyli-isosyanaatti*)		0,15	0,15	0,15
Nikkeliyhdisteet (jauhemaiset), jotka voivat joutua hengitysteihin (nikkelimonoksidi, nikkeliidioksidi,	0,1	1	1	1

nikkelisulfidi, trinikkelidisulfidi,
dinikkelitrioksidi)

Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooribentsodioksiinit (TCDD mukaan lukien) laskettuna TCDD:nä*) (huomautus 7)	0,001	0,001	0,001
Propyleenioksidi	0,1	2	5
Rikkidikloridi*)		0,3	1
Rikkitrioksidi	0,1	0,3	15
Toluene-di-isosyanaatti	0,5	2	10
Vety	0,1	2	5

Seuraavat syöpää aiheuttavat aineet, kun niiden pitoisuus on yli 5 painoprosenttia:

4-aminobifenyylä ja/tai sen suolat,
bentsidiini ja/tai sen suolat,
bentsotrikloridi,

bis(kloorimetyyli)etteri,

metyylikloorimetyylieetteri, 1,2-

dibromietaani, dietyylisulfaatti,

dimetyylisulfaatti,

dimetyylikarbamyylidikloridi, 1,2-

dibromi-3-klooripropaani, 1,2-

dimetyylihydratsiini,

dimetyylnitrosamiini,

heksametyylifosforitriamidi, hydratsiini,

2-naftyyli-amiini ja/tai sen suolat, 4-

nitrodifenyylä ja 1,3-propaanisultoni

Erittäin helposti syttyvät nesteytetyt kaasut (mukaan lukien nestekaasu) ja maakaasu (huomautus 8)

Seuraavat öljytuotteet:

a) moottori- ja teollisuusbenssiinit	1	100	2 500	25 000
b) petrolit (mukaan luettuna lentopetrolit)	10	1 000	2 500	25 000
c) kaasuöljyt (mukaan luettuna dieselöljyt, kevyet polttoöljyt ja kaasuöljyjakeet),	10	1 000	2 500	25 000
d) raskas polttoöljy (huomautus 9)	10	1 000		
Emulsioräjähdysaineen raaka-aine (matriisi) (huomautus 10)		1	50	200

*) Suhdelukua laskettaessa sarakkeen 2 arvoa pienemmät määrät otetaan huomioon siten, että soveltamisen vähimmäismäärinä käytetään luokituksen mukaista osassa 2 esitettyä vähimmäismäärää, jos kyseessä on kemikaalien vähäinen teollinen käsittely ja varastointi.

HUOMAUTUKSET

1. Ammoniumnitraatti (itsestään hajoavat lannoitteet)

Sovelletaan ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin (lannoite tai lannoiteseos sisältää ammoniumnitraattia sekä fosfaattia ja/tai kaliumkarbonaattia), joiden ammoniumnitraatista

laskettu typpipitoisuus on

- 15,75¹ ja 24,5² painoprosentin välillä ja jotka eivät sisällä palavia tai orgaanisia aineita yli 0,4 prosenttia tai jotka täyttävät lannoitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) n:o 2003/2003 27 artiklassa esitetyt vaatimukset,
- enintään 15,75 painoprosenttia ja joiden sisältämää palavien aineiden määrää ei ole rajoitettu,

ja jotka YK:n kaukalokokeen mukaisesti jatkuvasti hajoavat itsestään (ks. Yhdistyneiden Kansakuntien suositukset vaarallisten tavaroiden kuljettamiseksi, *Kokeet ja kriteerit -käsikirja, osa III kohta 38.2*).

2. Ammoniumnitraatti (lannoitelaatu)

Sovelletaan yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin sekä ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on

- yli 24,5 painoprosenttia, lukuun ottamatta ammoniumnitraatin sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seoksia, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia; tähän luokkaan kuuluvia lannoitteita ja lannoiteseoksia ei kuitenkaan lasketa mukaan ilmoitus- ja luparajoja määritettäessä, jos toiminnanharjoittaja esittää luotettavat selvitykset siitä, että kyseinen ammoniumnitraatti on vähintään yhtä turvallinen kuin vastaavan typpipitoisuuden omaava ammoniumnitraatti, jossa on mukana dolomiittia, kalkkikiveä ja/tai kalsiumkarbonaattia; sen sijaan määritettäessä toimintaperiaateasiakirja- ja turvallisuus selvityselvöitteita ko. lannoitteet otetaan laskennassa huomioon,
- yli 15,75 painoprosenttia ammoniumnitraatin ja ammoniumsulfaatin seosten osalta,
- yli 28³ painoprosenttia ammoniumnitraatin sekä dolomiitin, kalkkikiven ja/tai kalsiumkarbonaatin seosten osalta, joiden puhtausaste on vähintään 90 prosenttia,

ja jotka täyttävät lannoitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) n:o 2003/2003 27 artiklassa esitetyt vaatimukset.

3. Ammoniumnitraatti (tekninen laatu)

Sovelletaan:

- ammoniumnitraattiin ja ammoniumnitraattivalmisteisiin, joiden ammoniumnitraatista laskettu typpipitoisuus on
- 24,5 ja 28 painoprosentin välillä ja jotka sisältävät korkeintaan 0,4 prosenttia palavia aineita,
- yli 28 painoprosenttia ja jotka sisältävät korkeintaan 0,2 prosenttia palavia aineita, - ammoniumnitraatin vesiliuoksiin, joiden ammoniumnitraattipitoisuus on yli 80 painoprosenttia.

4. Ammoniumnitraatti ("off-specs" -materiaali ja lannoitteet, jotka eivät täytä detonaatiokoetta)

Sovelletaan:

- valmistusprosessin aikana hylättyyn materiaaliin ja ammoniumnitraattiin sekä ammoniumnitraattivalmisteisiin, yksiravinteisiin ammoniumnitraattilannoitteisiin ja huomautuksissa 2 ja 3 tarkoitettuihin ammoniumnitraattipohjaisiin lannoitteisiin ja lannoiteseoksiin, joita ollaan palauttamassa tai jotka on palautettu loppukäyttäjältä valmistajalle, väliaikaiseen varastoon tai jälleenkäsittelylaitokseen uusittaviksi, kierrätettäväksi tai käsiteltäväksi turvallista käyttöä varten, koska ne eivät enää täytä huomautusten 2 ja 3 vaatimuksia,

- huomautuksen 1 ensimmäisessä luetelmakohdassa ja huomautuksessa 2 tarkoitettuihin lannoitteisiin, jotka eivät täytä lannoitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) n:o 2003/2003 27 artiklassa esitettyjä vaatimuksia.

5. Kaliumnitraatti (rakeinen muoto)

Sovelletaan kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin, jotka koostuvat mikrorakeisessa tai rakeisessa muodossa olevasta kaliumnitraatista.

6. Kaliumnitraatti (kidemuoto)

Sovelletaan kaliumnitraattipohjaisiin lannoiteseoksiin, jotka koostuvat kidemuodossa olevasta kaliumnitraatista.

7. Polyklooridibentsofuraanit ja polyklooridibentsiodioksiinit

Polyklooridibentsofuraanien ja polyklooridibentsiodioksiinien määrät lasketaan seuraavien painotuskertoimien avulla:

Kansainväliset toksisuusekvivalenttikertoimet (ITEF) kyseessä oleville aineille (NATO/CCMC)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T=tetra, Pe=penta, Hx=heksa, Hp=hepta, O=okta)

8. Erittäin helposti syttyvät nesteytetyt kaasut (mukaan lukien nestekaasu) ja maakaasu

Varastoiduksi kaasumääräksi katsotaan yhden säiliötilavuuden kuutiometrin vastaavan 500 kilogrammaa kaasua.

9. Raskas polttoöljy

Sarakkeita 3 ja 4 ei sovelleta raskaaseen polttoöljyyn, ellei sen aineominaisuuksista (ks. osa 2) muuta johdu. Vastaavasti, jos raskaan polttoöljyn luokituksen mukaiset vähimmäismäärät sarakkeissa 1 ja 2 ovat

tässä esitettyjä alempia, noudatetaan luokituksen mukaisia vähimmäismääriä.

10. Emulsioräjähdysaineen raaka-aine

Emulsioräjähdysaineen raaka-aineella tarkoitetaan kemikaalia (matriisi), josta saadaan emulsioräjähdysaine herkistämälle tuote.

OSA 2

Kemikaaliluokat

Kemikaalin luokitukseen perustuvat vähimmäismäärät (Q)

Kemikaali	R-lausekkeet ja räjähdeluokat	Sarake 1 Ilmoitus tonnia	Sarake 2 Lupa tonnia	Sarake 3 Toimintaperiaateasiakirja tonnia	Sarake 4 Turvallisuus selvitys tonnia
1. Erittäin myrkylliset	R26, R27, R28	0,1	2	5	20
2. Myrkylliset	R23, R24, R25	0,5	10	50	200
3. Hapettavat	R7, R8, R9	5	10	50	200
4. Räjähäväät (huomautus 2a)	1.4		0,05	50	200
5. Räjähäväät (huomautus 2b)	1.1, 1.2, 1.3, 1.5, 1.6, R2, R3		0,05	10	50
6. Syttyvät (huomautus 3a)	R10	5	100	5 000	50 000
7a. Helposti syttyvät (huomautus 3bI)	R17	1	10	50	200
7b. Helposti syttyvät nesteet (huomautus 3bII)	R11	1	100	5 000	50 000
8. Erittäin helposti syttyvät (huomautus 3c)	R12	1	5	10	50
9. Ympäristölle vaaralliset, joihin liittyvät vaaralausekkeet:					
a) R50 "erittäin myrkyllistä vesieliöille" (mukaan lukien R50/53)	R50, R50/53	1	10	100	200
b) R51/53 "myrkyllistä vesieliöille; voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä"	R51/53	5	50	200	500
10. Kemikaalit, jotka eivät sisälly yllä lueteltuihin luokkiin ja joihin liittyvät seuraavat					

vaaralausekkeet:

a) R14 "reagoi voimakkaasti veden kanssa" ja R15 "vapauttaa erittäin helposti syttyviä kaasuja veden kanssa"	R14, R15	5	50	100	500
b) R29 "kehittää myrkyllistä kaasua veden kanssa"	R29	0,5	10	50	200
Kemikaalit, joihin sovelletaan ainoastaan ilmoitus- ja luparajoja					
11. Palavat nesteet, joiden leimahduspiste on yli 55 °C		10	1 000		
12. Muut kuin kemikaaliluokkaan 2 kuuluvat kemikaalit, joille edellytetään varoitusmerkki T	R45, R46, R49, R60, R61	10	1 000		
13. Syövyttävät	R34, R35	10	1 000		
14. Ärsyttävät sekä haitalliset ja muut kemikaalit, joille edellytetään varoitusmerkki Xi tai Xn	R20, R21, R22, R36, R37, R38, R40, R41, R42, R43, R62, R63, R65, R68	10	1 000		

HUOMAUTUKSET

1. Aineet ja valmisteet luokitellaan kemikaalilain nojalla annetun sosiaali- ja terveysministeriön kemikaalien luokitusperusteista ja merkintöjen tekemistä koskevan asetuksen ja sosiaali- ja terveysministeriön vaarallisten aineiden luetteloä koskevan asetuksen mukaisesti.

Jos tuotantolaitoksessa on tai voi olla kemikaaleja, joita ei yllämainittujen asetusten mukaisesti luokitella vaarallisiksi, esimerkiksi jätteet, mutta joilla kuitenkin on tai voi olla tuotantolaitoksen olosuhteissa vastaavanlaisia ominaisuuksia suuronnettomuuden mahdollisuuden kannalta, luokitellaan ne (väliaikaisesti) mainituissa asetuksissa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

Aineisiin ja valmisteisiin, jotka ominaisuuksiensa perusteella voidaan luokitella useampaan kuin yhteen luokkaan, sovelletaan alinta vähimmäismäärää. Sovellettaessa huomautuksessa 4 olevaa sääntöä käytetään aina sitä vähimmäismäärää, joka vastaa kyseistä luokitusta.

2. Räjähävällä aineella tai valmisteella tarkoitetaan:

a) ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R2);

b) ainetta tai valmistetta, joka voi räjähtää erittäin helposti iskun, hankauksen, avotulen tai muun syttymislähteen vaikutuksesta (vaaralauseke R3); tai

c) ainetta, valmistetta tai esinettä, joka kuuluu vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain

perusteella annettujen, räjähteiden luokitusta ja testausta koskevien säännösten perusteella 1 luokkaan.

Tämä määritelmä kattaa pyrotekniset aineet, joilla tässä asetuksessa tarkoitetaan aineita (tai ainesosia), jotka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua tai niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvilla eksotermisillä kemiallisilla reaktioilla. Jos aine tai valmiste on luokiteltu sekä vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien säännösten mukaisesti että vaaralausekkeella R2 tai R3, kuljetussäännösten mukainen luokitus on asetettava etusijalle vaaralausekkeilla luokitteluun nähden.

Luokan 1 räjähteet luokitellaan luokkiin 1.1—1.6 vaarallisten aineiden kuljetusta koskevien säännösten mukaisesti. Asianomaiset luokat ovat:

Luokka 1.1: Massaräjähdyksivaaralliset räjähteet (massaräjähdyksivaarallinen on aine, jossa räjähdys tapahtuu lähes samanaikaisesti koko ainemäärässä).

Luokka 1.2: Sellaiset sirpalevaaraa aiheuttavat räjähteet, jotka eivät ole massaräjähdyksivaarallisia.

Luokka 1.3: Räjähteet, jotka ovat palovaarallisia ja joista aiheutuu joko vähäistä räjähdys- tai sirpalevaaraa tai molempia, mutta jotka eivät ole massaräjähdyksivaarallisia, ja jotka:

- a) palaessaan aiheuttavat huomattavasti säteilylämpöä; tai
- b) palavat yksitellen aiheuttaen vähäistä räjähdys- tai sirpalevaaraa tai molempia.

Luokka 1.4: Räjähteet, joihin liittyy vain vähäinen vaara, jos ne syttyvät tai jos syttymisreaktio alkaa kuljetuksen aikana. Vaikutus pysyy pääasiassa pakkauksen sisällä, eikä vaarallisia sirpaleita tai heitteitä (sinkoutuvia esineitä) ole odotettavissa. Ulkopuolinen palo ei saa aiheuttaa kollin koko sisällön välitöntä räjähtämistä.

Luokka 1.5: Erittäin epäherkät massaräjähdyksivaaralliset aineet. Tähän luokkaan kuuluvat räjähdysaineet, jotka ovat niin epäherkkiä, että syttymismahdollisuus tai mahdollisuus palamisen muuttumisesta detonaatioksi normaaleissa kuljetusolosuhteissa on hyvin vähäinen. Vähimmäisvaatimus on, että aine ei saa räjähtää polttokokeessa.

Luokka 1.6: Erittäin epäherkät esineet ja välineet, jotka eivät aiheuta massaräjähdyksivaaraa. Esineissä ja välineissä on vain erittäin epäherkkää detonoivaa ainetta ja reaktion tahattoman alkamisen ja leviämisen todennäköisyys on erittäin vähäinen. Vaara rajoittuu yhteen esineeseen ja välineeseen.

Tähän määritelmään kuuluvat myös esineiden sisältämät räjähtävät tai pyrotekniset aineet tai valmisteet. Jos esineen sisältämän räjähtävän tai pyroteknisen aineen tai valmisteen määrä tunnetaan, kyseinen määrä otetaan huomioon sovellettaessa tätä asetusta. Jos määrää ei tunneta, tätä asetusta sovellettaessa kohdellaan koko esinettä räjähtävänä.

3. Syttyvillä, helposti syttyvillä ja erittäin helposti syttyvillä aineilla ja valmisteilla (luokat 6, 7 ja 8) tarkoitetaan

a) syttyviä nesteitä:

aineita tai valmisteita, joiden leimahduspiste on vähintään 21 °C ja enintään 55 °C (vaaralauseke R10) ja jotka ylläpitävät palamista;

b) helposti syttyviä nesteitä:

I aineita ja valmisteita, jotka voivat kuumentua ja lopulta syttyä itsestään joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ilman ulkopuolista energiaa (vaaralauseke R17); ja

aineita ja valmisteita, joiden leimahduspiste on alempi kuin 55 °C ja jotka paineenalaisina pysyvät nestemäisinä ja jotka tietyissä prosessiolosuhteissa, kuten korkeassa paineessa tai korkeassa lämpötilassa, voivat aiheuttaa suuronnettomuuksien vaaran;

II kemikaaleja, joiden leimahduspiste on alempi kuin 21 °C, mutta jotka eivät ole erittäin helposti syttyviä (vaaralausekkeen R11 toinen luetelmakohta);

c) erittäin helposti syttyviä kaasuja ja nesteitä:

I nestemäisiä aineita ja valmisteita, joiden leimahduspiste on alempi kuin 0 °C ja kiehumispiste (tai, kun kyseessä on kiehumisalue, kiehumisen alkamislämpötila) on normaalipaineessa enintään 35 °C (vaaralausekkeen R12 ensimmäinen luetelmakohta);

II kaasuja, jotka ovat syttyviä joutuessaan kosketukseen ilman kanssa ympäristön lämpötilassa ja ilmanpaineessa (vaaralausekkeen R12 toinen luetelmakohta) ja jotka ovat kaasumaisessa tai ylikriittisessä olomuodossa; ja

III syttyviä ja helposti syttyviä nestemäisiä aineita ja valmisteita, joita pidetään kiehumispistettään korkeammassa lämpötilassa.

4. Asetuksen 4, 5, 6 ja 7 §:n mukaista suhdelukujen summaa *s* laskettaessa terveydelle vaarallisiin kemikaaleihin luetaan:

a) erittäin myrkylliset kemikaalit;

b) myrkylliset kemikaalit;

c) kemikaalit, jotka kehittävät myrkyllistä kaasua veden kanssa;

d) muut kuin kohtaan b kuuluvat kemikaalit, joille edellytetään varoitusmerkki T (vain luvan- tai ilmoituksenvaraisuutta määritettäessä);

e) syövyttävät kemikaalit (vain luvan- tai ilmoituksenvaraisuutta määritettäessä);

f) ärsyttävät kemikaalit (vain luvan- tai ilmoituksenvaraisuutta määritettäessä);

g) haitalliset kemikaalit ja muut kemikaalit, jotka saavat varoitusmerkin Xi tai Xn (vain luvan- tai ilmoituksenvaraisuutta määritettäessä).

Asetuksen 4, 5, 6 ja 7 §:n mukaista suhdelukujen summaa *s* laskettaessa ympäristölle vaarallisiin kemikaaleihin luetaan:

a) ympäristölle vaaralliset kemikaalit, jotka saavat vaaralausekkeen R50 (mukaan lukien R50/53);

b) ympäristölle vaaralliset kemikaalit, jotka saavat vaaralausekkeen R51/53.

Asetuksen 4, 5, 6 ja 7 §:n mukaista suhdelukujen summaa *s* laskettaessa palo- ja räjähdysvaarallisiin kemikaaleihin luetaan:

a) hapettavat kemikaalit;

b) räjähtävät aineet;

c) syttyvät nesteet;

- d) helposti syttyvät nesteet;
- e) erittäin helposti syttyvät nesteet ja kaasut;
- f) palavat nesteet, joiden leimahduspiste on yli 55 °C (vain luvan- tai ilmoituksenvaraisuutta määritettäessä);
- g) kemikaalit, jotka reagoivat voimakkaasti veden kanssa (R14 ja R15).

¹ Ammoniumnitraatista aiheutuva 15,75 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 45 % ammoniumnitraattipitoisuutta.

² Ammoniumnitraatista aiheutuva 24,5 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 70 % ammoniumnitraattipitoisuutta.

³ Ammoniumnitraatista aiheutuva 28 % typpipitoisuus painosta laskettuna vastaa 80 % ammoniumnitraattipitoisuutta.

Liite II

LAAJAMITTAISEN TEOLLISEN KÄSITTELYN JA VARASTOINNIN LUPAHAKEMUS

I Varsinainen lupahakemus

Asetuksen 8 §:ssä tarkoitetusta lupahakemuksesta on käytävä ilmi seuraavassa luetellut asiat:

Toiminnanharjoittajaa koskevat tiedot

1. Toiminnanharjoittajan nimi, kotipaikka sekä osoite.
2. Kyseessä olevan tuotantolaitoksen sijaintipaikkakunta, käyntiosoite ja postitusosoite sekä selvitys siitä, että hakija hallitsee tuotantolaitoksen aluetta.
3. Tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi ja asema.

Yleistiedot toiminnasta

4. Arvio tuotantolaitoksen käyttöönoton ajankohdasta.
5. Kuvaus tuotantolaitoksessa harjoitettavasta toiminnasta ja erityisesti siitä, miten kemikaalien käsittely ja varastointi on suunniteltu pääasiassa tapahtuvaksi sekä tarvittaessa kaaviopiirros.
6. Kuvaus vaarallisista aineista:
 - a) luettelo vaarallisista kemikaaleista, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla; luettelosta tulee käydä ilmi kemikaalien kemiallinen nimi, luokitus ja olomuoto sekä enimmäismäärä tuotantolaitoksessa;
 - b) fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmiselle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista;
 - c) kemikaalin fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa ja ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

Vaarojen ja riskien tunnistaminen

7. Selvitys, miten vaarallisten kemikaalien käsittelyyn ja varastointiin liittyvät vaarat ja niistä mahdollisesti aiheutuvat onnettomuudet tunnistetaan sekä miten onnettomuuksien seuraukset ja riskit arvioidaan. Selvityksestä tulee käydä ilmi tehtävät analyysit ja arvioinnit sekä menettelyt, joilla varmistetaan, että tulokset otetaan huomioon suunnittelussa, toteutuksessa ja käytössä.

Tuotantolaitoksen sijoittaminen

8. Laitoksen sijaintipaikan osoittava karttapiirros, josta näkyy laitosta ympäröivä vähintään 2000 metrin levyinen vyöhyke rakennuksineen, rakennelmineen ja muine kohteineen, joissa voi olla ihmisiä. Vyöhykkeelle merkitään myös mahdolliset vedenottamot ja tärkeät tai muut vedenhankintaan soveltuvat pohjavesialueet sekä muut luonnon tai ympäristönsuojelun kannalta erityisen tärkeät ja tai herkäät alueet tai kohteet. Karttapiirrosta tulee täydentää selostuksella, josta käy ilmi vaarassa olevien kohteiden luonne ja arvio vaarassa olevien ihmisten määrästä. Lisäksi selvitetään sellainen toiminta, kuten liikenne tai muut tuotantolaitokset, ja sijaintiin liittyvät luonnonolosuhteet, kuten tulvien mahdollisuus tai sellaiset sääolosuhteet, jotka voivat lisätä tuotantolaitoksen onnettomuusriskiä.

9. Selvitys tuotantolaitoksen tontin kaavoituksesta sekä ympäristön kaavoitustilanteesta ja erityisesti sen mahdollistamien muutosten vaikutuksista riskeihin ja onnettomuuksista aiheutuviin seurauksiin, kuten vaarassa olevien henkilöiden määrään tai ulkopuolelta tuotantolaitokseen kohdistuvaan vaaraan.

10. Arvio tuotantolaitoksen sijoituksen kannalta merkittävimpien tunnistettujen onnettomuuksien sekä niiden ihmiseen, ympäristöön tai omaisuuteen kohdistuvien vaikutusten laajuudesta ja vakavuudesta sekä kuvaus siitä, miten ne on otettu huomioon laitoksen sijoituspaikan valinnassa.

11. Ympäristövaikutusten arviointiselostus, jos on kysymys ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (468/1994) tarkoitetusta hankkeesta.

Toteutusperiaatteet

12. Selvitys siitä, miten säädöksissä esitetyt vaatimukset ja tunnistetut riskit otetaan huomioon tuotantolaitoksen teknisessä toteutuksessa. Hakemukseen liitetään yhteenveto suunnittelussa noudatettavista periaatteista ja käytännöistä, jotka koskevat:

- a) kemikaalien valmistus- tai käsittelymenetelmien valintaa;
- b) laitoksen alueen suunnittelua sekä laitteistojen ja toimintojen sijoittamista laitoksen alueella;
- c) rakennusten ja rakenteiden valintaa ja suojaamista;
- d) laitteistojen ja laitteiden valintaa;
- e) turvallisuuden varmistamiseksi tai onnettomuuksien seurausten lieventämiseksi asennettavia järjestelmiä ja laitteita (ilmanvaihto, vuotojen sekä sammutus- tai jäähdytysvesien keräily ja käsittely, vuotojenvalvontajärjestelmät, turvallisuuteen liittyvä automaatio, sammutuslaitteistot ja -kalusto ja muut vastaavat järjestelmät ja laitteet).

13. Selvitys, miten toteutusvaiheessa varmistetaan, että tuotantolaitoksen suunnittelu, rakentaminen, sijoittaminen sekä laitteiden ja järjestelmien valinnat tapahtuvat esitettyjen periaatteiden mukaisesti ja että laitos on turvallisesti käyttöön otettavissa.

II Lupahakemusta täydentävät selvitykset

Käyttö ja osoitukset periaatteiden täyttämistä

14. Tuotantolaitoksessa noudatettavat toimintaperiaatteet (vaarojen rajoittamista koskevat päämäärät ja

toimintatavat) sekä niiden noudattamisesta vastaavan henkilön nimi.

15. Yhteenveto tuotantolaitokselle tehtyjen vaarojen tunnistamista ja riskien arviointia koskevien analyysien tuloksista. Tuloksista tulee käydä ilmi tyypilliset ja suurimmat mahdolliset onnettomuudet tuotantolaitoksessa sekä niiden seuraukset laitoksen alueella ja vaikutukset laitoksen ulkopuolelle. Lisäksi selvityksestä tulee käydä ilmi onnettomuuksien syyt sekä millä todennäköisyydellä tai minkälaisissa olosuhteissa tai tilanteissa niitä voi tapahtua.

16. Piirustukset, joista ilmenee tuotantolaitoksen rakennusten, laitteistojen ja varastojen sekä tärkeimpien käsittelypaikkojen sijoitus laitoksen alueella sekä laitteistojen sijoitus rakennuksissa.

17. Yksityiskohtainen kuvaus vaarallisten kemikaalien teollisesta käsittelystä ja varastoinnista sekä tarvittaessa sitä täydentävät kaaviot, kuten virtaus- tai putkisto- ja instrumentointikaaviot.

18. Osoitukset, joista käy ilmi, että rakenteiden, laitteiden, järjestelmien sekä turvatoimintojen toteutuksessa on noudatettu kohdassa 12 kuvattuja periaatteita ja kuvauksia.

19. Kuvaus turvallisen käytön ja kunnossapidon järjestämisestä, joka kattaa toiminnan ohjeistuksen normaali- ja poikkeustilanteiden varalta, ennakkohuollon ja kunnossapidon järjestämisen sekä eri tehtävien edellyttämän osaamisen varmistamisen.

Liite III

TUOTANTOLAITOKSEN TOIMINTAPERIAATTEITA JA TURVALLISUUSJOHTAMISJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

Toiminnanharjoittajan laatimia suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteita ja turvallisuusjohtamisjärjestelmää toteutettaessa tulee ottaa huomioon seuraavat seikat. Asetuksen 13 §:n tarkoittaman asiakirjan laadinnassa otetaan huomioon tuotantolaitoksessa esiintyvän suuronnettomuusvaaran suuruus.

1. Suuronnettomuuksien ehkäisemiseen tähtäävät toimintaperiaatteet tulee esittää kirjallisesti, ja niihin tulee sisältyä toiminnanharjoittajan vahvistamat suuronnettomuuksien vaaran rajoittamista koskevat yleiset päämäärät ja toimintatavat.

2. Turvallisuusjohtamisjärjestelmän tulee sisältää se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluvat sekä organisaatorakenne että vastuualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon. Kuvauksesta tulee käydä ilmi toimintaperiaatteiden noudattamisesta vastaavan henkilön sekä asetuksen 12 §:ssä tarkoitetun käytönvalvojan ja muiden vastuuhenkilön apuna toimivien henkilöiden nimet ja vastuualueet.

3. Turvallisuusjohtamisjärjestelmän tulee kattaa seuraavat alueet:

a) organisaatio ja henkilökunta: kaikilla organisaatiotasolla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastuualueet, henkilöstön koulutustarpeen määrittäminen ja koulutuksen järjestäminen sekä henkilöstön ja tuotantolaitoksessa työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistuminen;

b) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi: sellaisten menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla järjestelmällisesti tunnistetaan normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvät suuronnettomuusvaarat sekä arvioidaan niiden todennäköisyys ja vakavuus;

c) toimintojen ohjaus: laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen;

- d) muutosten hallinta: menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto tuotantolaitoksissa tehtävien muutosten tai uusien laitosten, prosessien tai varastojen suunnittelussa;
- e) suunnittelu hätätilanteiden varalta: sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat hätätilanteet järjestelmällisen analyysin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkistaa pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet sekä antaa asianomaiselle henkilökunnalle koulutusta; tämä koulutus koskee kaikkea tuotantolaitoksessa työskentelevää henkilökuntaa, mukaan lukien asiaankuuluva alihankkijoiden henkilöstö;
- f) suorituskyvyn tarkkailu: sellaisten menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi antamien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimenpiteiden menettelytavat siinä tapauksessa, että näitä tavoitteita ei saavuteta; näihin menettelytapoihin tulee kuulua toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista ja läheltä piti -tapauksista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteellisuuksia, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettely ottaen huomioon aiemmat kokemukset;
- g) auditointi ja katselmus: sellaisten menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien ehkäisemistoimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehoa ja asianmukaisuutta; ylemmän johdon tekemä dokumentoitu katselmus toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän tasosta ja niiden saattamisesta ajan tasalle.

Liite IV

TURVALLISUUSSELVITYKSEN SISÄLTÖ

Asetuksen 14 §:ssä tarkoitetussa turvallisuusselvityksessä tulee olla vähintään seuraavat tiedot:

1. Toiminnanharjoittajan nimi sekä kyseessä olevan tuotantolaitoksen sijainti ja täydellinen osoite
2. Turvallisuusselvityksen laatimiseen osallistuneet tahot
3. Suuronnettomuuksien ehkäisemisen kannalta tarpeelliset tiedot tuotantolaitoksen organisaatiosta ja johtamisjärjestelmästä liitteen III mukaisesti
4. Kuvaus tuotantolaitoksen ympäristöstä
 - a) Kuvaus alueesta ja sen ympäristöstä, myös maantieteellinen sijainti sekä sääolosuhteita, maaperää, pohja- ja pintavesiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa tiedot alueen aikaisemmasta käytöstä.
 - b) Selostus tuotantolaitoksen laitoksista ja muista toiminnoista, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden vaaran.
 - c) Kuvaus alueista, joihin suuronnettomuus saattaa vaikuttaa.
5. Laitoksen kuvaus
 - a) Kuvaus tärkeimmistä toiminnoista ja tuotteista turvallisuuden kannalta tärkeissä tuotantolaitoksen osissa, suuronnettomuuksien vaaralähteistä ja tilanteista, joissa suuronnettomuus voisi tapahtua, sekä kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä onnettomuuksien ehkäisemiseksi.
 - b) Kuvaus prosesseista, erityisesti käyttömenetelmistä.
 - c) Kuvaus vaarallisista aineista:

luettelo vaarallisista aineista, johon kuuluu kyseessä olevien vaarallisten aineiden yksilöinti (kemiallinen nimi, CAS-numero, IUPACin mukainen nimi) ja niiden vaarallisten aineiden enimmäismäärät, joita tuotantolaitoksessa on tai voi olla;

fysikaaliset, kemialliset ja toksikologiset ominaisuudet ja selostus ihmiselle tai ympäristölle välittömästi tai viivästyneesti aiheutuvista vaaroista, aineen fysikaalinen tai kemiallinen käyttäytyminen normaaleissa käyttöolosuhteissa tai ennakoitavissa olevissa onnettomuusolosuhteissa.

6. Onnettomuusriskien tunnistaminen ja analysointi sekä ehkäisemiskeinot

a) Yksityiskohtainen kuvaus mahdollisten suuronnettomuuksien kulusta sekä siitä, millä todennäköisyydellä tai minkälaisissa olosuhteissa niitä esiintyy, mukaan lukien yhteenveto sekä laitoksen sisällä että sen ulkopuolella esiintyvistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa näiden onnettomuuksien syntyyn.

b) Arvio kuvattujen suuronnettomuuksien seurausten laajuudesta ja vakavuudesta mukaan lukien kartat, kuvat tai soveltuviissa tapauksissa kuvaukset alueista, joihin onnettomuudet saattavat vaikuttaa.

c) Kuvaus laitosten turvallisuuden takaamiseksi käytettävistä teknisistä tekijöistä ja laitteista.

7. Pelastustoimenpiteet onnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi

a) Kuvaus suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitokseen asennetuista laitteistoista.

b) Hälytyksen ja pelastustoimien organisointi.

c) Kuvaus sisäisestä ja ulkoisesta pelastusvalmiudesta.

d) Yhteenveto yllä kohdissa a, b ja c kuvatuista seikoista, jotka tarvitaan sisäisen pelastussuunnitelman laatimiseksi.

Liite V

TURVALLISUUSSELVITYKSESSÄ ESITETTÄVIEN TIETOJEN RAJOITTAMISTA KOSKEVA ESITYS

Asetuksen 17 §:n tarkoittamaa poikkeusta koskevassa esityksessä tulee olla seuraavat selvitykset:

1. toiminnanharjoittajan nimi ja kyseessä olevan tuotantolaitoksen sijainti ja täydellinen osoite

2. toiminnanharjoittajan kotipaikka ja sen täydellinen osoite

3. tuotantolaitoksesta vastaavan henkilön nimi ja asema

4. yleiskuvaus tuotantolaitoksen toiminnasta ja erityiskuvaus laitoksesta, jolle poikkeusta esitetään

5. kuvaus tuotantolaitoksen välittömästä ympäristöstä siinä laajuudessa kuin se on merkityksellistä esityksen kannalta

6. seuraavat selvitykset vaarallisista kemikaaleista, joille poikkeusta esitetään

a) luettelo vaarallisista aineista tunnistustietoineen (kemiallinen nimi, CAS-numero,

IUPACin mukainen nimi, luokitus) ja tiedot vaarallisten kemikaalien enimmäismääristä

b) fysikaaliset, kemialliset, toksikologiset ja ekotoksikologiset ominaisuudet

c) fysikaalinen ja kemiallinen käyttäytyminen normaalissa käyttöolosuhteissa ja ennustettavissa olevissa

onnettomuusolosuhteissa

7. peruste tai perusteet, joiden mukaan poikkeusta esitetään

8. toiminnanharjoittajan riittävä selvitys siitä, että suuronnettomuusvaaraa ei poikkeuksen soveltamisalueella ole

9. turvallisuusselvityksessä edellytetty tieto, jolle poikkeusta esitetään.

Liite VI

SISÄISEN PELASTUSSUUNNITELMAN SISÄLTÖ

1. Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, joilla on valtuudet käynnistää pelastustoimet ja jotka ovat vastuussa laitoksen sisäisistä pelastustoimista. Sen henkilön nimi ja tehtävät, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta pelastussuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin.

2. Kuvaus toimista, joihin on ryhdyttävä tilanteen tai tapahtuman hallitsemiseksi ja sen seurauksien rajoittamiseksi, jokaisen ennakoitavissa olevan tilanteen tai tapahtuman osalta, joka voisi merkittävästi vaikuttaa suuronnettomuuden syntymiseen; kuvauksessa on selostettava myös turvallisuuslaitteet ja käytettävissä olevat voimavarat.

3. Alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien hälytysjärjestelmä ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa.

4. Millä tavalla onnettomuuden sattuessa ilmoitetaan nopeasti ulkoisen pelastussuunnitelman aloittamisesta vastaaville viranomaisille, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten yksityiskohtaisempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan.

5. Millä tavalla henkilökuntaa koulutetaan tehtäviin, jotka heidän edellytetään suorittavan, ja tarpeen vaatiessa tämän toiminnan yhteensovittaminen ulkoisen pelastuspalvelun kanssa.

6. Millä tavalla alueen ulkopuolella tehtäviä pelastustoimia tuetaan.

Liite VII

SUURONNETTOMUUDEN VARALTA YLEISÖLLE ANNETTAVAT TIEDOT

Asetuksen 22 §:n tarkoittamassa tiedotteessa tulee olla seuraavat tiedot:

1. Toiminnanharjoittajan nimi ja tuotantolaitoksen osoite.

2. Tietoja antavan henkilön nimi ja asema.

3. Vahvistus siitä, että tuotantolaitoksen on noudatettava tämän asetuksen soveltamisesta johtuvia säännöksiä ja hallinnollisia määräyksiä ja että 8 §:ssä säädetty lupahakemus sekä 14 §:ssä säädetty turvallisuusselvitys on toimitettu Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle.

4. Selkeästi laadittu selostus tuotantolaitoksen toiminnasta tai toiminnoista.

5. Tuotantolaitoksessa olevien suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien aineiden ja valmisteiden yhteinen nimitys tai, liitteen I osassa 2 mainittujen vaarallisten aineiden ollessa kyseessä, yleisnimi tai vaaran yleisluokka, sekä maininta näiden aineiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.

6. Yleisiä tietoja suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset väestöön ja ympäristöön.

7. Asianmukaiset tiedot siitä, miten onnettomuusalueella olevaa väestöä varoitetaan onnettomuudesta ja miten se pidetään suuronnettomuuksissa tapahtumien tasalla.

8. Asianmukaiset tiedot siitä, mihin toimiin onnettomuusalueella olevan väestön on ryhdyttävä ja miten sen on käytäytävä suuronnettomuuden tapahtuessa.

9. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoidaan niiden seuraukset.

10. Maininta ulkoisesta pelastussuunnitelmasta onnettomuusalueen ulkopuolelle ulottuvien seurausten hallitsemiseksi ja kehoitus noudattaa kaikkia pelastustoimen antamia ohjeita tai käskyjä onnettomuuden tapahtuessa.

11. Täsmennykset siihen, miten muita asiaa koskevia tietoja saa, sikäli kuin ne eivät ole lainsäädännön mukaan luottamuksellisia.

12. Selvitys siitä, missä turvallisuus selvitys ja kemikaaliluettelo on yleisön nähtävänä.

[Finlex](#) > [Lainsäädäntö](#) > [Säädökset alkuperäisinä](#) > [2012](#) > [855/2012](#)

Finlex® on oikeusministeriön omistama oikeudellisen aineiston julkinen ja maksuton Internet-palvelu.

Finlexin sisällön tuottaa ja sitä ylläpitää Edita Publishing Oy. Oikeusministeriö tai Edita eivät vastaa tietokantojen sisällössä mahdollisesti esiintyvistä virheistä, niiden käytöstä käyttäjälle aiheutuvista välittömistä tai välillisistä vahingoista tai Internet-tietoverkossa esiintyvistä käyttökatkoista tai muista häiriöistä.